

ÜZENET

A VENEZUELA

MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

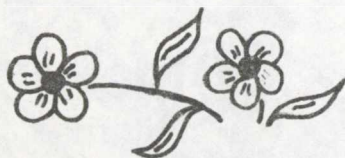
JÖJJ NÉPEK MEGVÁLTÓJA,
IGY KÉR A FÖLD LAKÓJA,
JÖJJ LELKÜNK DRÁGA FÉNYE,
SZIVÜNK ÉDES REMÉNYE.

1983 advent
XXXII. évf.
7. szám.

* * Bocsánat * *

A szeretetet
megölni nem lehet.
De ha méltatlan
kezekbe kerül,
bezárul lelkedbe
mint alkonyatkor
alvó virágszirom,
s örzöd bent a titkot.

De egy jó szóra,
új fénysugárra,
kinyilik szíved
-lezárt virágkehely-
és dalol benned
ismét mint madár,
szökdelve ágról-ágra
újra a szeretet,
s virágba borul
körülötted az élet.

Tarné, Lévay Pálma.

* * KONFIRMÁCIÓ * *

Az ÜZENET legutóbbi számából sajnálatos módon kimaradt a konfirmációról szóló híradás. Nt.Domján János elutazása előtt, április 3.-án konfirmálta Gyömbér Imrét, akit most kissé megkésve üdvözlünk mint a gyülekezet felnőtt tagját. Isten áldását **kérjük** életére és kívánjuk, hogy a konfirmációban tett ígérete erőssé tegye a hitben és az Isten és emberek iránti szeretetben.

Autós szolgálat

Autóval közlekedni Caracasban nem könnyű, de autó nélkül sem. Többeknek lehet probléma, hogy a vasárnapi istentiszteletre, hogy jussanak el. Ezért szervezünk egy vasárnapi szolgálatot amikor autósok felvennének nem autósokat. Kérjük azokat akik erre igényt tartanak, hogy a hét folyamán, lehetőleg minél korábban jelentsék be ezt a lelkészi hivatalba.
Tel: 33 73 52.

A történelem folyamán sokszor megjósolták már a világ végét. Különös, hogy Istenben hívő emberek is hittek ezeknek a jóslatoknak, vagy talán éppen a biblia alapján akarták kiszámítani, hogy mikor jön az utolsó ítélet. Különös ez azért, mert Jézus félreérthetetlenül mondja, hogy senki nem tudja, mikor jön el az a nap. Földi életében Ő maga sem tudta, s sok mondása utal arra, hogy az utolsó ítéletet hamarosan várta.

Azóta eltelt csaknem kétezer év, s mivel a világnak még mindig nincs vége, az emberek kezdték a biblia szavait az utolsó ítéletről legendás mesének tartani. - Napjainkban azonban a világvége ismét közeli valósággá vált, bár most egészen más módon. Ma az emberek nem attól félnek, hogy Isten vet véget a világnak, hanem hogy az ember. Ez bekövetkezhet hirtelen, egy atomháborúval, vagy lassan, a levegő, a vizek és termőföld beszennyezése által.

Legtöbben talán úgy gondolják, hogy egyre megy, ki és hogyan vet véget a világnak - ha vége, akkor vége.

Különbség azért mégis van!

Amikor az emberiség a tudomány és technika segítségével maga vette kezébe a világ irányítását, úgy gondolták, hogy vége lesz annak a félelemnek, ami a középkor emberét jellemezte. Úgy gondolták, hogy a tudomány mindent meg fog magyarázni és a félelem okait le fogja küzdeni.

A valóság ezzel szemben az, hogy a félelem könyörtelebbről és leküzdhetetlenül él ma az emberiségben. Mert amíg korábban volt Isten, akitől félni lehetett, addig ennek az Istennek bocsánatát lehetett kérni, s az egyház Istennek kegyelmét hirdette. Mindenki tudta, hogy sorsa, élete és halála Isten kezében van.

A modern ember felnőtt lett, maga intézi sorsát - legalább is úgy véli - és csak maga felel a jövő alakulásáért. Az ember viszont nem kegyelmes, ezt kezdjük lassan belátni. Az Isten nélküli világot az erőszak és a pénz uralja, ezek viszont kegyetlen hatalmak.

Ezért nehéz ma kiutat találni abból a félelemből, amely az egész emberiséget átszövi. Az egyetlen kiút az, hogy nem gondolunk rá - de ez nem kiút. A viharfelhőket nem lehet megállítani és szétoszlatni azáltal, hogy becsukjuk a szemünket.

A biblia tanít bennünket nyitott szemmel járni és élni, Isten ígéje az, ami félelmünket eloszlatja. Mert az egyház kezdettől fogva beszél Jézus eljövételéről, ami a világ végét is jelenti, de nem úgy hogy avval rémit-sen, hanem hogy avval vigasztaljon.

De lehet-e a világ végét egyenesen várni? Nem negatív és destruktív dolog ma várni az ítélet napját?

Természetes, hogy minden ember, még az Istenben hívő ember is rettegéssel tekint arra a katasztrófára, mely a világ végét fogja jelenteni. "Az emberek megdermednek a félelemtől" mondja Jézus, de így folytatja: "Amikor ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel és emeljétek fel a fejetekeket, mert közeledik megváltásotok." (Lukács ev. 21,25-28)

A biblia arra tanít bennünket, hogy az embernek minden beképzelt nagysága ellenére Isten az, aki kezében tartja a jövőt. Még ha az ember lenne is a katasztrófa okozója, akkor sem fogja ez Istent "váratlanul" érni, ez nem Isten terveinek keresztülhuzása lenne, de nem is az Ő hatalmának vége. - Isten hatalma ugyanis ott kezdődik, ahol az ember hatalma végződik, ahol az ember már nem lát kiutat és megoldást.

A világ végezetével az embernek nincs több szava, de Isten országa akkor fog teljességgel elérkezni hozzánk. Isten országa teljességgel nem valósulhat meg ezen a földön. Annyi kísérlet volt már erre, egyházon belül is, egyházon kívül is, hogy a földön megteremtsük a Paradicsomot. Néha ugyan egy egy pillanatra mintha előttünk lenne, de teljességgel soha, mert Isten lélek, az Ő országa lelki valóság.

Mivel mi testben élünk, nehezen fogjuk ezt fel. Nehéz megválnunk mindentől ebben a világban, nehéz megválnunk egymástól is, míg a testben élünk, de meg kell tanulnunk. Ezért kell megragadnunk minden alkalmat arra, hogy Isten ígéjét hallgassuk és megtanuljuk fejünket és tekintetünket felemelni, hogy ne a gyorsan tovatűnő mul-tat sirassuk, hanem várakozással tekintsünk előre arra ami jön, ami minden reménységünk beteljesülése lesz.

Még nincs itt a világ vége, de biztosan eljön. Ne próbáljuk becsapni egymást avval, hogy "majd csak lesz va-lahogy" mert nem lesz! Jajj annak, akit készületlenül ér, de boldog lesz aki már most készül és megtanulja mondani: Jöjj, Uram Jézus!

Sz.Knuth Attila

Született 1483 november 10.-én Eislebenben, 1507-től az erfurti egyetemen szerzetes tanár. 1517-ben közzétesz 95 tételt az egyházi visszaélések ellen. A Wormsi birodalmi gyűlésen 1521-ben nem hajlandó visszavonni tételét, a pápa kiátkozza. Lefordítja a bibliát németre. 1521-ben a celibátus elleni tiltakozásból feleségül vesz egy volt apácát. 1530-ban megszületik az augsburgi (ágostai) hitvallás, s a szakítás Rómával elkerülhetetlen.

Kevés személy emléke és hatása tudja a történelem rostáját túlélni. Tegnap még híres politikusok, hadvezérek lehettek, ma már alig-alig emlékeznek rájuk. A kereszténység, idestova kétezer éves létezése alatt, sok nagy egyéniséget, bölcsét, mély gondolkozót és mély hívőt termelt ki, de közülük a szakemberek szűkebb körén kívül csak talán egy tucat névre emlékezünk érdemlegesen. A legjobban az mutatja Luther Márton személyének nagyságát, hogy neve ebbe a kis csoportba tartozik.

Bár ezalkalommal születésének 500. évfordulóját ünnepeljük, számunkra nem pályafutásának, életének részletei, hanem eszméi és hatása a legfontosabbak. A legszebb megemlékezés tehát az lenne, ha nem a személyről beszélünk, nem Luther Mártont az embert méltatnánk, hanem hatását a kereszténység fejlődésére, kibontakozására.

A teológusok talán megütköznek azon a szón, hogy "kibontakozás", de az egyszerű hívők számára éppen az történt a XVI. században, amikor felbomlottak azok a keretek, melyek a középkorban a keresztény vallást egy politikai és adminisztratív szervezetté merevítették.

Nem kétséges a középkor magasztos világnézete: Isten országa a mennyben és ennek földi vetülete az emberiségben. Sajnos azok, akiknek a kezében volt ennek a megvalósítása az idők folyamán, egyre inkább a menny helyett a földre néztek, a trascendentális hit helyett a földi hatalomra törekedtek. Ez a keret tört darabokra a reformáció korában, bár romjai még évszázadokon át akadályozták a kereszténység különböző ágai között a megértést. A nagy adminisztratív gépezet helyébe megint a hit lépett, egy megújult hit, mely egyformán töltötte meg az ujjászületett római katolikus egyházat és a reformáció egyházait és ennek a történelmi folyamatnak ha nem is okozója, de legalább is kiváltó szikrája Luther Márton írása, munkája, élete volt.

Talán mi, a huszadik század gyermekei, jobban tudjuk ezt felértékelni, mint elődeink. Ők dogmai pontok vitatásában az ellentéteket antagonisztikusan próbálták megvilágítani, ezzel pedig csak, sokszor érdemtelenül, felnagyították őket.

Elfeledkezünk arról, hogy a Regensburgi Diétán egy hajszálon mulott, és pedig talán éppen egy politikai hajszálon, hogy ezek a dogmai különbségek nem nyertek olyan megoldást, amely a szakadást elkerülte volna. Ma, évszázadokkal később, örömmel kell látnunk, hogy Willenbrands kardinális szájából elismerő szavak hangzanak el Luther Márton irányába, kiemelve hatását a keresztény doktrinákra mikor a hit által való igazulást hangsúlyozta.

Talán furcsának tűnik, mikor azt mondom, hogy a huszadik században könnyebb Luther Mártont megérteni mint régebben. Talán sokan azt gondolják, hogy ma már olyan távol állunk Luthertől, hogy legfeljebb egy távoli szimbolum lehet, egy "izmus" alapítója. Számomra, és sokak számára, ez a gondolat idegen. Gondoljunk csak vissza arra, hogy a késői középkor egy fontos vonásban egyezik a mai világgal: a hit helyét a hatalom, a pénz, a materializmus kezdete elfoglalni. Világiás püspökök, világiás papok, elvilágiásodó hívők világa volt az, melyben egy kétkedő Voltaire is otthon érezhette volna magát. Ezt a elvilágiásodást állította meg a reformáció, nemcsak a

protestáns egyházakban, de magában a római egyházban is. Ezért állította Luther írásai központjába a hit által való megigazolást, nem mintha a sokfonalú és sokszínű keresztény teológia legfontosabb fonalát képezte volna, de az akkori helyzetben, az akkori körülmények között ennek a hangsúlyozására volt a legnagyobb szükség.

Ma ismét hasonló világot élünk. A hatalom, a gazdagság, az anyagiasság megint kezdi a hitet háttérbe szorítani. Ismét kialakult egy olyan világ, melyben az emberek nem is tudják már, mibe kapaszkodjanak, mert sem a hatalom, sem a jólét nem tudja a lelki békét megadni. Öt hosszú évszázad múltán ismét szükség van arra, hogy belássuk, átérezzük, higgyük: a belső békét és a valódi megigazolást csak a hit, és az abból fakadó és azzal átítatott cselekedetek tudják megadni. Hiszem, hogy ha Luther Márton ma élne, talán sok mindent másként fogalmazna, de ezt az alapvető pontot ma is bátran kiáltaná a világi nagyurak, az anyagi tömegek felé: Hit nélkül nemcsak a világot, de magatokat sem tudjátok az igazulás felé vezetni.

Dr.Vladár Pál.

" Amikor imádkozol, menj be a belső szobádba..."

Uram! A kép, amit használsz, kezd idegenné válni. A ma emberének nincsen már belső szobája, amelybe visszavonulhatna, amikor csendre vágyik. Nem a hozzátartozói sokasodtak meg, hanem feltartoztathatatlanul behatolt a hajszás gond és ott van a világ lármás hangja messze tájékról is.

Uram! Ha hasonlatod kezd is idegen lenni számomra, ne engedd tanításod lényegét elveszni. Külső mostoha körülmények miatt ne engedd imádságomat elhallgatni. Sőt, éppen ezért ne engedd, mert hiszen nagyobb szükségem van a bensőséges imádkozásra, mint valaha. Te a külső láрма ellenére is meg tudod adni szívemnek azt a csöndet, melyben lelkem megtalálja utját Atyámhoz.

Az "UTRAVALÓ" c. könyvből.

*Kedves Testvéreim !

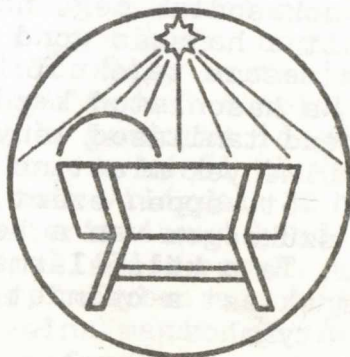
Hálás szívvvel mondok köszönetet mindenkinek, aki munkával, ajándékkal, vásárlással, fogyasztással vagy akár csak megjelenésével is hozzájárult ahhoz, hogy Ószi Vásárunkat idén is megtarthattuk, s a sok várt és váratlan nehézség ellenére, szép erkölcsi és anyagi sikert tudtunk elkönyvelni. Testvéreink bőkezű adakozása mind a kisorsolt tárgyak és pénzadományok mind a sütemények, és torták terén és elvégzett munkában is megmutatta, hogy igenis van köztünk áldozathozó szeretet és ami oly jól esett Nöegyletünk tagjainak, ebből azt éreztük ki, hogy mégis megbecsülik a munkánkat és értékelik azt a célt amiért dolgozunk. Ez a fény megerősít minket arra, hogy munkánkat lankadatlanul folytathassuk, örömmel és bizakodva a jövőben. A jó Isten is megsegített (bár az esőt elhagyhatta volna) és nötestvéreink erőfeszítése nem volt hiába. Elnézést kérünk ha valami nem egészen úgy történt, ahogy kellett volna, - hibák mindig történhetnek, - de igyekezetünkről és jóindulatunkról meg lehetnek győződve.

Mégegyszer köszönet és Isten áldása kísérjen minden segítő kezet, minden adakozó szívet.

Vladár Istvánné
elnöknő.

Mert egy gyerek születik nekünk, fiu adatik nekünk Az uralom az ő vállán lesz és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség fejedelme. Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége Dávid trónján és országában, mert megerősíti azt törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké.

Karácsony

Már januári rendes évi közgyűlésünkön bemutatott költségvetés egy kis deficitet mutatott ki, és kértük hűveinket, hogy járuljanak hozzá személyesen, ismerősökkel való beszélgetésekkel, hogy mint mindig, úgy ezévbén is eltűnjön ez az előre látott hiány.

Azota a helyzet súlyosbodott. Bár a presbitérium és különösen a pénztáros, mindent ekövetett a kiadások csökkentésére, sajnos a bevételek is csökkentek. Különösen az adományokban és a céladományokban találunk hiányt az elmúlt évekkal, és a költségvetési előirányzattal összehasonlítva.

Tudjuk, hogy ez az év mindenki számára nehéz volt. Tudjuk, hogy mindenkinek csökkentek bevételei. Viszont azt is tudjuk, hogy Istennek hála, a magyarság körében messze sem találunk olyan fokú munkanélküliséget, mint azt az ország általános számadatai mutatják. Kemény és kitartó munka eredményeképpen mondhatjuk, hogy a magyarság, és benne a mi gyülekezetünk tagjai is, átlagon felül szilárd anyagi alapokkal rendelkeznek. Kemény és kitartó munka, de ezen felül tegyük hozzá: mindenekelőtt a Gondviselés támaszával, Isten segítségével, aki megmutatta az utat, hogy új országban, új körülmények között ilyen eredményeket érhessünk el.

A nehéz időkben kell tehát elsősorban gondolni a gyülekezetre. Akkor kell visszaemlkezni arra is, hogy a legnagyobb áldozatokat éppen akkor hoztuk, az alapítás éveiben, amikor anyagi körülményeink a legkevésbé voltak még roszásak.

A helyzet ma még nem éri el a krízis vanalát, és éppen ezért van szükség arra, hogy most tegyünk aránylag kisebb áldozatokat, hogy sokkal súlyosabb helyzetet előzzünk meg, kerüljünk ki.

Őszinte bizalommal fordulunk most tehát gyülekezetünk tagjaihoz, barátainkhoz. Országunk pénzügyi bajai ne váljanak gyülekezetünk pénzügyi bajaivá. Ez nem csak, hogy nem sügészszerü, de aránylag könnyen elkerülhető, ha mindenki magára vállal egy nem is olyan nagy áldozattal járó erőfeszítést.

Kérjük, várjuk mindenki segítségét. Vladár Pál, Gondnok

1983 szeptember 23.-án az Úr magához szólította Dr. José Matute Gibbs-et, gyülekezetünk és a kolónia szeretett barátját. Mindig megmaradt hívő katolikusnak, de feleségének, Nyerges Évának, gyülekezetünk presbiterének minden lehetőséget és segítséget megadott, hogy a gyülekezetben segítő és adminisztratív munkáját a legjobban teljesíthesse. Feleségének Magyarországból ide menekült családját, néhai Dr. Nyerges Miklost, gyülekezetünk első gondnokát, feleségét Margit nénit, annak nővérét Piri nénit tisztelettel és gondoskodó szeretettel vette körül, hogy soha ne érezzék a számkivetés keserűségét. Minden magyaron igaz szívvvel segített, mert ő maga, mint ember és mint orvos, élte a biblia tanítását: Senki sem lehet jó önmagában, csak a másik, Isten képére teremtett ember viszonylatában.

A szó legtisztább értelmében volt jó és nemes gondolkodású ember.

A megbocsájtás és megjutalmazás Istene legyen vele utolsó nagy útján, s adjon családjá minden tagjának lelki belenyugvást az Ő akaratába.

Dr. Nyerges Pál.

1983 november 7.-én temettük el Feld Jánosné, Vincze Ilmát, kinek az Úr hosszú szenvedés után nyugalmat adott.

" Uram, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz országodban " (Lukács 23,42).

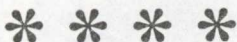
" És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt... Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a királyi szék felől: Ime az Isten sá-tora az emberekkel van, és Ő velük fog lakni... és letöről minden könnyet a szemükről."

(Jelenések 21)

A "ráérősök klubbjá".

Bizonyára vannak olyanok, akiknek tul sok szabad-idejük van, s szeretnék ezt tartalommal megtölteni. Ezek számára lesz minden hónap első péntekén délelőtt összejövétel, amikor kereszténységgel, hittel kapcsolatos dolgokról fogunk beszélgetni, de sok-minden másról is.

Először dec. 2-án d.e. 10-kor, majd jan. 6-án.

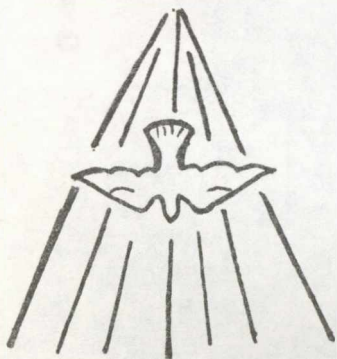
Ifjusági klub.

A hónap első hétfőjén este lesz ifjusági összejövétel a paplakon.-" Mit jelent a hit ma ? " -Milyen lesz a jövő egyháza?" és ehhez hasonló kérdésekről beszélgetnénk- első alkalommal dec.5.-én 7 óra után. Szeretettel várjuk a házas és még nem házas fiatalokat, politikai, vallási, anyagi és egyéb különbség nélkül.

KERESZTELŐ

Az október 23.-i istentiszteleten kereszteltük meg Mihály Pál névre Kecskeméti Pál és Jovanovic Éva fiát. Kívánjuk, hogy növekedjék Isten iránti hitben, emberek iránti szeretetben.

November 27. Skandináv vásár

Congregación Hungara
Apartado 68 360
Caracas 1062-A
Venezuela.

Vidi
26-11-80

POR AVION
IMPRESOS
No Comerciales

Rev. G. Posfay
4 chemin de la Bride
Ch-1224 Chene Bougeries
Suiza

ISTENTISZTELETEK

Caracasban vasárnap reggel 9-kor
kivéve: december 11-én este 6-kor.
után szeretetvendégség

december 31-én este 7-kor
január 1-én este 7-kor

úrvacsora

Valenciában november 27-én és december 25-én.

Templom címe: Prol. 4a. Av. con 3a. transv. de
Altamira La Castellana. Telefon: 33 73 52